

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Anstro-Ungaria: pe un an 20 cor. pe 1/2 an 10 cor.; pe 1/4 de an 5 cor.; pe 1 lună 2 cor. V-ril de Duminecă pe an — 4 coroane. — Pentru România și străinătate pe an: 40 franci.

Manuscripte nu se napolază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b., și timbru de 60 bani de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Serisori nefrancați nu se primesc.

Condițiunile din „Pester Lloyd“.

(L). Semioficiosul „Pester Lloyd“ zice că condițiunile ce pun Românii pentru a se împăca cu Ungurii, sunt: să ni-se dea concesiuinea să întemeiam gimnasiu românesc în Arad și Caransebeș — urmează alte câteva mărurișuri — ear' pe d'asupra Nicolae Șerban să fie numit fișpan!...

Dacă n'ar fi scrise aceste rânduri în „Pester Lloyd“, ziar pe care lumea s'a deprins să-l socotească — serios, am crede că ne aflăm în fața vreunei glume din „Magyar Szó“... Cum adică? Faptul că fiul popii din Voila n'a ajuns în nici o slujbă gras plătită se consideră în redacția amintitului semioficios drept gravamen național român? Va fi greu și nepăcut acest lucru pentru oare-cari creditori, dar' cu politica românească n'are a face nici în clin nici în mănecă. Tot așa, nici un Român n'are să considere ca o concesiuine dacă guvernul ne-ar lăsa să ridicăm gimnasiu în Arad și Caransebeș. Libertatea și chiar autonomia instrucțiunii noastre confesionale este un drept inseris în lege și guvernele cari ne pun greutatea, sevrșise pur și simplu o calcare de lege. R' intrând în lege, nu și-ar face decât datoria, nici decât un favor Românilor.

Românii nici nu cer favoruri.

Cer ce li se cuvine. Cer libertatea a se intruni, — mai presus de toate! Până nu li se îngăduie exercicierea acestui drept incontestabil, perspectiva chiar a unei înțelegeri cu Românii rămâne o fantasmă a presei maghiare, dispusă a-și deschide coloanele, în sezonul de vară, chiar și celor mai curicase reclame. Considerăm adecă și comunicatul din „Pester Lloyd“ că având sorgintea și ținta caracteristică și altor comunicate semioficioase, în cari între altele, cu privire la afacerile bisericești, fiul popii din Voila era arătat ca persoana marcantă designată a servi ca mijlocitor între guvern și metropolitul Blajului. Par'că înaltului prelat îi trebuie mijlocitor când are să descurce câte ceva cu guvernul!...

De altminteri, întreg comunicatul din „Pester Lloyd“ se întemeiază pe un fals. Românii n'au să se împăce cu Maghiarii, ei lupta s'a purtat și se poartă împotriva guvernului, care dacă apasă și nedreptățește naționalitățile, nu este mai puțin adevărat că în primul rând Ungurilor le strică și pe ei li fac de ocara lumii. Le vine însă mai bine organelor saturate de șovinism, îndeosebi celor guvernamentale, să ne prezinte ca dușmani ai Ungurilor, și încă dușmani nu pentru chestii principiare, ci pentru că, vezi Doamne, Șerban de Voila nu e — fișpan.

E tendența deci la mijloc, pe care a o demasca este datoria tuturor celor cari nu caută să pecuiască în apă turbure, ci doresc sincer ca naționalitățile din patrie să fie mulțumite.

Ne și vine greu să credem, că articolul din „Pester Lloyd“ l'a scris un amic sincer al apropiierii cu naționalitățile, ci a scris cu tendența să ne facă odioși chiar înainte Slovacilor și a Sârbilor, cari, de sine înțeles, numai ideie tristă și-ar face de noi, când dela programul din 1895, stabilit la congresul din Budapesta, ai-ar vedea căzuți la condițiunile din „Pester Lloyd“...

Îndeplinim aceste condițiuni, guvernul Széll cel mult ar da o dovadă, că vrea să rezolve afacerile naționalităților, fie chiar și pe rând, începând cu Românii, dar nu că ni-a mulțumit până într'atâta, în cât cu arme și bagaj am intrat în tabara guvernamentala.

Românii nu se resumă în câți-va indivizi doritori să ajungă „domni mari“, ci sunt o nație conștientă de drepturile și demnitățile sa. Ear de vorba stau numai atunci, când au probe că nu e vorba de o tragere pe sfoură. Atâta minte au, la tot cazul, să judece unde vrea să bată „Pester Lloyd-ul“.

Situația în Austria e încă departe de a avea o soluție sigură. Dupăcum se anunță din Viena, din izvor apropiat de cercurile hotăritoare, știrea că guvernul ar avea de gând să impună legea de limbă și noul regulament, este cu totul lipsită de temel. Eventuale hotăriri din partea guvernului nu pot fi așteptate decât la începutul lunii Septemvrie.

Organul de capetenie al partidului socialist-creștin serie că e absolut cu neputință ca să se facă o mai strinsă apropiere între partidul socialist creștin și partidul popular-creștin.

O deputație de cehi s'a prezentat în zilele acestea la Drummond, șeful antisemitelor din Franca. Deputația a fost condusă de primarul din Praga, Srb. Oratorul deputațiunii, Srb în vorbirea sa, cu care s'a adresat redactorului ziarului „Libre Parole“, lui Drummond, a spus că Cehii nutresc o deosebită simpatie pentru D sa, și că admiră pe antisemitii francezi, în lupta lor contra ovrismului. Drummond la rândul său a asigurat pe oaspeții săi, că nu se va liniști până nu și va vedea triumful deplin asigurat.

Ziarele șoviniste „maghiare“ găsesc și aici privilegiul de a-și vîrsa focul asupra lui... Lueger.

Matadorii din parlamentul din Budapesta își snuță pe rând darea de seamă asupra activității lor parlamentare, în fața alegătorilor ai căror mandatori sunt, pregătindu și terenul și pentru viitoarele alegeri, cari nu sunt tocmai îndepărtate. Și au anunțat deja mai dinainte sosirea între alegătorii Apponyi, Széll, Tisza Kálmán, a nău tobe și surle Bánffy; acum anunță și Ungron Gábor că va sosi la începutul lunii August în mijlocul alegătorilor săi, la Șimleu. În darea sa de seamă va vorbi și despre chestia incompatibilității, care i-a făcut atâta sânge rău, și i-a sdruncinat mult situația în parlament, în timpul din urmă.

Széll în „serviciul“ naționalităților!

Ziarele maghiare o țin într'una cu supărarea încontra Vienei, și în special în contra primăriei din capitala Austriei, de când cu ordinul acela de a se scrie adresele pentru Ungaria în limba germană, pentru localitățile cari au și nume germane, și sunt cunoscute germanilor în acea formă.

În neputință însă de a impune Austriei să întrebuinteze numirile „oficiale“, în limba maghiară, pentru localitățile din țara noastră, de oare ce legea asupra maghiarisării numelor comunelor nu a putut fi aplicată, presa șovinistă îndeamnă din răsuputeri publicul și în special autoritățile postale să refuze primirea a ori-ce corespondență, de ori ce natură, adresată în altă limbă decât în cea maghiară.

E neîndoiios că această hărjoaneală alimentată de o încăpăținare prea puțin justificată își va avea victimele sale, mai mult în partea comercială, de cari și de ale căror interese ar trebui să se țină mai mult seama; căci interesele materiale sunt de o ordine superioară ambițiilor șoviniste, ori cât de binevoitor le-am comenta.

Dar în afară de această campanie strimb îndreptată, șoviniștele folosindu se de tema „Ofen Pest“ dau asalt guvernului Széll, care, după vorba lui „Magyar Szó“ într'un an și jumătate de guvernare n'a fost în stare să parvină ca să aplice mărtașa legea a maghiarisării numelor comunelor, ticluită și votată sub guvernul Bánffy.

La rîndul său „Egyetértés“ „explică“ pentru ce Széll nu este în stare să aplice acea salutară lege.

„Coloman Széll — glăsuște Kossuthistul — de dragul naționalităților a sacrificat autoritatea statului, demnitătea corpului legislativ, și acele interese naționale (maghiare) cari se leagă de energica executare a legilor, și cari au necesitat legea. Unde va duce această atitudine destrăbălată, ne-o arată perfidia șfatului orașenesc din Viena... Este în detrimentul legislației maghiare cu deosebire și în conștientul demnității statului maghiar, că o lege votată care este necondiționat necesară din punctul de vedere național maghiar, ministeriul, adecă Coloman Széll, nu îndrăznește să o aplice. Numai pentru-că îi este teamă de naționalități“.

„Malochul naționalităților“, îi înșpăimintă pe șoviniști, și ori încotro se învirtește, tot de naționalități dă.

Adunarea de la Abrud.

Au pornit Românii la munte, ca în vremurile grele, pentru a-și mai face zile bune, în țara Moșilor nostri.

Drumurile grele de altădată prin munți, grele pentru străini, dragi româ-

nului, le face azi „mașina“, carul de fos... „și cum vin cu drum de fer „toate cântecele pier“.

Nu însă și de data asta, căci Românii s'au adunat în munți, ca după 25 de ani să mai facă un prasnice românesc.

Trenul duce până la Zlagna pe oaspeții adunării pentru fond de teatru român, ș'apoi șiruri de căruțe pornesc în drumul spre Abrud.

Dar după ticsirea ce au îndurat în drumul de fer, oaspeții, în frunte cu președintele societății pentru fondul de teatru, venerabilul domn Iosif Vulcan, fac în Zlagna un mic poșas, unde munteanul protopop Montani la un banchet splendid improvisat ridică paharul pentru neobositul muncitor în ogorul culturii naționale, Iosif Vulcan.

Campion în serviciul ideii, idee mari a culturii naționale zice dl Vulcan că este d-sa și pentru a ei isbândă ridică paharul.

Mai toastază preșții Tode cu și Beșu.

Plecat din Zlagna, șirul de trăsuri ridică nori de praf, strebătând tot înainte, și apropiindu-se de Bucium.

Urale și strigăte de „să trăiască“, acoperite de bubutul treascurile primesc pe oaspeții.

Se sguđuie pământul de atâta șgomot de veselie!

În fruntea Moșilor protopopul Popovici, în fața casei preotului Aureliu Danciu, cel cu casa în drum, casa numai podobă de brad, și cu glas duios, ca și cântecul Moșului, rostește un: „Bine-ați venit!“

În alai și tunete de treascuri pornește din nou șirul de trăsuri, ear în capul lor un banderiu de 30 Moși, pe cari lor mic și iuși, înalță mândrețea și farmecul munților nostri ce „aur poartă“...

... Par'că ved, adincindu-mă cu sufletul în alte vremi, cum merg că dregii ducelui „Ramunc“, în fruntea convoiului de nuntă alui Atila!...

Eată Abrudul!
Abrudul îmbrăcat în haină de sârbătoare, Abrudul numai mișcare și veselie, joc și sunet de sdrângănet, viață românească și tunet de treascuri.
Așa-i la Moși!

Seara la restaurantul Erdős sunt peste trei sute de persoane. Oșpeții din toate părțile românești de pe întinderea vechei Dacie.

Și Ghiușu-i trage din arcuș duios, de inima și-o moaie, de sufletul își saltă.

Și la așa o masă mare, la așa o masă de români, adunați la un loc, în numele „Munților“ dl Dr. Laurențiu Pop le zice: „Bine-ați venit!“, și cel ce v'a făcut să veniți să trăiască, dl Vulcan!

Despre banchet, disertatit, și hotăriri, scrie-vom la alt rînd.

Din România.

Ovrei și noul guvern

Ziarele ovreiești din Austria, Germania și Franța au primit cu bucurie ideea unui cabinet Carp. Sunt prea cunoscute deprinderile Evreilor pentru ca să ne închipuim că ei doreau un asemenea minister pentru binele țării.

„Neue Freie Presse” speră în mod neîndoelnic că dl Petre Carp, va aduce cât mai repede o schimbare fundamentală a stării de lucruri din țară „ceea-ce e atât în interesul său propriu, cât și în interesul țării sale (?)”.

În cercurile politice bucureștene articolele presei străine cu privire la dl Carp au produs neliniște; în special articolul din „N. F. P.” a făcut o impresie penibilă.

Unii își exprimă chiar temerea că s'ar putea să ne trezim într-o bună dimineață cu convocarea unei constituante, care se modifică articolul 7, care să aibă ca urmare invadarea ovreilor în proprietățile din țară.

Românii la Expoziție.

Marea revistă *Mir Bojii* din Petersburg, în numărul de Iulie, publică o dare de seamă elogioasă despre pavilionul român dela expoziția din Paris.

Cronicarul numitei reviste spune că vizitând pavilionul român a eșit cu impresia că România, pe care n-o cunoaște, posedă o mare bogăție minerală și industrială.

Făcând comparație între pavilioanele țărilor balcanice, același cronicar spune că în pavilionul turcesc se petrece numai, dar nu se vede nimic; iar în pavilioanele Serbiei și Bulgariei nu există nici un aranjament, toate obiectele fiind puse fără nici o ordine.

Arta română.

Aflăm din ziarele din București că la München se găsesc o mână de tineri de talent și harnici, români cari își fac studiile în acel oraș al artelor, cari, cei mai mulți pictori, lucrează fără preget, și cari fac onoare țării lor.

Acum primim de la München știrea că, în urma expoziției din anul acesta de la Academia regească de arte frumoase, că pictorul dl Ștefan Popescu a primit medalia de argint și un alt pictor dl Constantin Gheorghiu, a luat mențiunea întâiu de onoare.

În Capitală se află expus, la vitrina Hall-ului Independenței, portretul lui Mihail-Viteazul, pictat de dl Oscar Obedeanu.

Acest tablou este copiat după acel al pictorului polonez Frank. Originalul se află în muzeul din Praga.

ȘOAPTE

Leana.

Ce nume de ânger! În cer de-oș fi, pe cel mai frumos ângerăș Leană l'aș numi. Un ânger colea, cu fața rotunjoară și rozică și o perșecă dogorită de soare, cu buze ca o cireșă despiciată. Parcă-l vîd înainte mi pe acel ângerăș: cu trupul sculptural într'un vîl într'aurit, cu aripi albe și cu pîrul bălat ce flutură flutură'n sbor...

Leană! Ce nume duios! E șopot de flori, când vîntul de seară se 'ngână cu ele. Pe zina florilor, ce se desmeară în roua din potire și se leagănă în rozele lunet, tot Leană o cheamă...

Cei rei, cei cu păcat în suflet și cu venin în inimă să nu mi rostiască acest cuvînt căci mi-l pîngăresc. Nici cei ce nu 'nteleg iubirea să nu-l poarte pe buze, căci nu se cuvine. Ca buze profane să se atingă de flori de cireș...

Nu! Leană se șoptește numai seara, când florile sunt amețite de iubire, când dăchurile nopții se coboară pe razele de lună și se strecoară prin frunziș. Leană se șoptește numai în poezia nopții, când ești părăsit de lumea cea searbădă și rătăcioare de nori. Sau în vis, când fantozia îți rătăcește departe departe prin sferile eterice, buzele-ți murmură lin și dornic Leană... cam așa cum copilul din leagăn, duios de sinul cel dulce, își mișcă buzele'n vis și 'ngîmăa cuvîntul mamă...

Leană! Ce farmec, ce poezie dulceagă ce nume de ânger... și totuși... Leană mea ce drăcoaică e!

— „Haide, nu mai visa, fi cuminte! Haide, te aștept pe diseară cu vin roșu, cu pui fripiți și cu plăcinte cu brînză. Lasă luna și florile, lasă rîul și zinele, las' toate visările și vin' să glumim! Viața-i o glumă și culmea ei e iubirea, vino băiete!”...

Ast-fel îmi scrie pe un rîvâșel parfumat...

Leană, Leană și eor Leană!... Ce nume de ânger și tu ce drăcoaică ești! —

Oiledif.

Amănuite despre logodna regelui Alexandru al Serbiei.

Sensaționala veste despre logodirea regelui serbiei cu văduva Draga Maschin după cum am spus deja, a produs mare agitație în cercurile politice. E temeră că se vor isca noue încercături și chiar cel mai chibzuit politician dau ca posibil o eventuală răscoală. Formarea cabinetului merge cu greu; îndeosebi e greu să se afle ministru de războiu căci după retragerea lui Milan din funcțiunea de generalism nu se găsește om care să primească cu toată inima acel portofoliu.

Milan îndată ce a aflat despre logodna fiului său, a și plecat dela Carlsbad imediat la Viena, unde conferențiază oare întregi cu trimișii Serbiei. Aici a dat audiență unui redactor. Într'un interviu Milan și-a exprimat regretul de pasul greșit ce a făcut fiul său și confirmă demisiunea sa din generalism, la care lar fi îndemnat chestii personale. Cât despre „relele urmări” politice ce va aduce cu sine logodna lui Alexandru, Milan a fost în cea mai mare rezervă. Spune că vestea despre logodnă l'ar fi surprins, căci de și în cercurile intime dela Curte se șabă despre relațiile regelui cu văduva Maschin cari durează deja de cinci ani, totuși nimeni nu credea că regele ar fi putut intenționa să se căsătorească cu acea femeie.

Îndată ce cabinetul a sflat despre intențiunea regelui de a se logodi cu văduva Maschin, a ținut un consiliu ministerial la care a hotărît să demisioneze în cazul când regele nu ar absta dela planurile sale, deoarece guvernul nu poate lua răspunderea pentru urmările ce se vor naște din această căsătorie. Deasemeni s'a luat hotărîrea ca colonelul Cirici, fostul adjutant al regelui, să plece imediat la Carlsbad și să intervină pe lângă Milan ca să îl fluiezeze asupra fiului său de a absta dela acest pas.

Regele Alexandru aflând despre hotărîrile consiliului de miniștri, a declarat din nou că insistă pe lângă hotărîrile sale și dacă în țară se va face opoziție fermei sale hotărîri preferă să abdice de tron în favorul tatălui său.

Ministru president, secretarul de stat, mitropolitul și presidentul scupcinei au conșurat pe regele Alexandru ca în interesul Coroanei, dinastiei și al țării se abstea de la nenorocitul proiect de a se căsători cu văduva Maschin, Regele însă a rămas pe lângă hotărîrea sa ceea ce a făcut pe ministru se demisioneze. După șgomotoasele ședințe ale consiliului de miniștri în cari s'a hotărît demisionarea cabinetului, regele Alexandru a dat aspre poruncii corpului de gardă regal ca imediat casa văduvei Maschin să fie scutită de orice neplăceri ce i-a'ar pute înșempla, sau eventual să nu fie răpită Regele încă în aceia zi a făcut o vizită miresei sale în casa sa care era încunjurată de un cordon dublu de miliție.

Răsboiul din China

Telegramele sosite din China Londra, Berlin și Washington, anunță că ambasadorii străini din Peking până în 18 l. c. sau aflat bine. Dista în această privință precum și privința decurgerei răsboiului ca mai nouc telegrame:

Washington, 24 Iulie. Guvernul statelor unite primește dela consul său din Shanghai următoarea depeșă: Prințul Tuan depeșază, ca un ofițer din Cungljamen în 18 Iulie a văzut pe toți consuli. În aceasta zi consuli au fost ne-atingși. Consul american însă nu spune, că prințul Tuan cu' a depeșat? Guvernul constă că telegrama prințului Chinez dă de a consulului american, întrucât acesta zice că înainte de 18 l. c. a dat salve de puști asupra consuli.

Londra, 24 Iulie. O altă telegramă a lui „Daily Mail” tot din Shanghai e în contra-zicere cu știrile bucurătoare, întru căt sustine că ofițerul indigen din Shanghai are ca știință, că misionarii religioși au mis o statetă la Peking, care l'a fost prinsă și măcelărită. La Iulie deja numai 400 de străini mai erau în Peking, și și aceștia tot eshauriați. Când toată noaptea s'a bombardat consulatul englez, știau, că pe cei ce fi vor afla consulat pe toți îi vor asasa. Acest fapt însă telegramele oficiale îl neagă.

Berlin, 24 Iulie. Din St. Petersburg vine știrea suspectă, că guvernul chinez a învins pe Bexeri, acum speră că relațiile diplomatice vor restabili.

Washington 24 Iulie. Secretarul de stat Hay, cu data 17 l. c. aduce ordi împăratului chinez, pe care i-l'a învins consulul chinez Vutinsang.

Ordinul înșiră mai întâiu cașciocirilor pripite a le armatei, și aduce la cunoștință guvernului pozițiile ce s'au luat pentru apărarea consulatelor și misionarilor — reșonari exprimându-și regretul pe asasinarea consulului german și șcretarului dela consulatul japonez, căror moarte a impresionat adânc guvernul chinez. Ordinal întonca mai departe, că autoritățile competente sunt îndatorate pe cât de

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

ERA NOUĂ.

Cine-î acele care să nu fi rîvnit vre o dată se fie poet? Care-î Românul care n'a făcut nici când versuri?

De sigur că ori ce tînr român care a făcut patru clase primare, sau mai puțin, și a ajuns la o vîrstă oare care, a făcut temenele pe lângă palatul Muzelor.

Și pentru ce nu? Gloria, vîntătoare după glorie, nu-î o închipuire de neghibi, — cel puțin așa se crede în cercuri largi și „autoritate”.

Îmi mărturisesc păcatul strămoșesc, că și eu combătut-am odată rezistența unei iubite, în cadențe. Și dacă n'am avut norocul să fiu proclamat poet, cu toate aceste și dacă nimbul nemuririi nu mi-a

încununat fruntea glorioasă cu lauri omerici, sunt de vină... prietini!

Am avut întotdeauna prietini atît de... rîutăcioși încât îmi spuneau că poezia mea este mai mult sau mai puțin o — prostie.

Cu toată desmîntarea prietenilor însă, une-ori prindeam nou caragiu, — din frasa lui Heliade-Rădulescu: „Scrieți băieți, scrieți...”, frasă pe care vîd că Șuluf-baci n'a uitat-o încă.

Dar' ce folos? n'am știut să profit de ceea ce trebuia, ca să devin poet.

Și căpi ea mine!

N'am știut se nimeresc prin redacții în momente de crîșă de material etc., n'am știut că e bine să scot pe repezeală un volum de poezii „cu portretul autorului”, — și am rămas... să mă nemulțumesc cu cetirea Știhurilor... urmașilor.

Și totuși la vîrsta mea, mai puțin „idealist” de cât dl Vulcan, ce plăcere, ce plăcere simt, cât de satisfăcut sunt, când seosește numărul septemănal de popularizare al *Enciclopediei Române*!

Nu pot să nu-mi exprim bucuria specială ce am avut vîzînd pe un Român că a devenit fruntaș în rangul poezilor, când scrie „Știhurile”:

„O nuntă de virgine vine
Acîț de a pîrului tîu coame.

Ceea va se zică, adevă în tîlmășire pentru cei ce nu se pricep la poezie, cam așa ar fi: să vezi cum vine o nuntă, în care sunt doue sau mai multe virgine (fecioare), cari se acatî de pîrul ei, care-î bogat ca o coamă (de cal).

Frumos pîr, după cum vedeți, nu mai încape îndoială; ear' dacă onoratul cetitor nu pricepe tocmai deslușit din ce neam de lighioane, — negre, sau gălbuie, o fi „nunta de virgine”, să se ajute singur, cu fantasia...
Mai departe urmează Știhurile:

„Pe buze porți un farmec purpur
„Ca pudra coaptă de pe poame.

Ce adînc e, domnule! Eu aș fi jurat că „pudra de pe poame” e cel mult albă, vineție. Dar' nu-î așa, — bagseama eu nu vîd prin ochelari întocmai ca poetul. Dar' îl pricepu: Va să zică, atunci când pudra e coaptă, atunci are culoare de purpur.

Am auzit eu că unele cocoane dau cu de aia pe obraz, de-î zice „pudre rose”!

Acum, dacă-î așa ea, cum o spuse poetul, la pîr și la buze, — cum o fi mai încolo?

„Ca lapte cald și e peptul liber.
„Ca lapte cald?” — Va să zică scoate aburi? I-o fi plăcînd lui, poetului, așa, dar'

mie zîu nu mi ar plăcea să scoată aburi mai cu seamă pe căldurile astea; ce n'asta frate Trif?

Dar', de, așa țî-e cu tineretea bat-o s'o bată!

Și ca să mai dăm o monstră de drepte de vers cată ce mai spune străngul lui Traian din vorbă:

„C'o rîvnă mare sorb în suflet
„Prisosl galeș de lumia;
„Tu 'și ștergi din sinul blînd de
„Cu șorțul alb sudoarea find.
„Cu arși obraji rentors spre
„Din lunct țîrancele trunchi
„Mi-e dor să 'nton un cîntec

Mai e și șiret! Zice că nu șî-a cîntecul. E flăcăiandru din „era nouă”

Dar' să-î lăsăm, cu ale lui, cîntecul „Era nouă”, nu pot să nu pînesc și de—o broșură interesantă, de ceptiune originală, (care) merită toată țînnea”.

Voiu cita deci un pasagiu din „interesantă” proză, prin care se dovedește că Mihail Eminescu a fost... econom simbolist, poate chiar șolomonar etc.

Eată monștra:

„Ca să arătăm... identificarea

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se socotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 10 Iulie n. din Budapesta

Grâu in Octomvrie . . . cor.	7.83—7.84
Secară	6.34—6.85
Ovăș	5.74—5.76
Cucuruz pe Iulie	5.23—5.24

Prețurile dela 6. Iulie din Arad:

Grâul cel mai bun . . . cor.	7.32—7.40.
Cucuruz	5.25—5.45.
Săcară	5.60—5.80.
Orz	5.50—5.60.
Ovăș	4.60—4.80.

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Camp. n.	9-48	vând	9.52
Lire turcești				
Imperiali (15 R. aur)		18.90		19.—
Ruble rusești 100 à		126.—		12.—
Galbeni		5.58		5.63
Napoleon-d'or		9.48		9.65
100 Marce germane		58.50		58.95
Livre sterling		11.90		12.50

S p i r t :

		25 Aprilie
Spirit rafinat; cu toptanu		115.—
" " cu micu		118.—
" brut cu toptanu		113.—
" " cu mic		116.—

Învitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:

Pe un an	Cor. 20.—
Pe 1/2 an	10.—
Pe 1/4 an	5.—
Pe o lună	2.—

Pentru România și străinătate:

Pe un an	franci 40.—
--------------------	-------------

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagine, cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii abonați sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este în interesul dlor abonați, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonați vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația

„TRIBUNEI POPORULUI“.

Concurs.

1600 coroane salar anual

și 10% din venitul curat

solvește societatea subsemnată unui **conducător** expert în branșa **băcăniei, manufacturei și fierariei**, și care posedă limba română, magiara și germană.

Reflectanții la acest post au ași trimite ofertele provezute cu documente până în 20 August a. c. subsemnatei societăți.

Blaș în 22 Iulie 1900.

„Consum“
societ. comercială pe acții.

467 1-

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“
următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, —	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, —	—	80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, —	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. —	—	2.50
7.) „Răsboiul pentru neatârnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului	1.20	1.60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția —	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, —	—	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. —	—	3.60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. —	—	1.60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. —	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, —	—	1.50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz —	—	1.20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învțător în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comande să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.